

de er det problematisk, at vi skal stille arresthuse og fængsler til rådighed for afsoning af forbrydelser, som vi ikke i Danmark betragter som kriminelle. Det er et forsøg på at skabe en fælles paneuropæisk straffelovgivning, som vi overhovedet ikke ser noget behov for.

Derudover kommer, at det, at Danmark fremover vil være forpligtet til at medvirke til efterforskningen af kriminelle aktiviteter i straffesager osv. i andre medlemslande, fuldstændig negligerer de markante forskelle, der altså er landene imellem.

Som vi var inde på under den tidligere sag, må man bare se i øjnene, at der er meget store forskelle på, hvordan EU's medlemslande ser ud, hvordan administrationen er, hvordan retspraksis er, og hvordan de formelle, de processuelle og de materielle strafferetlige regler rent faktisk er udformet.

Jeg har i dagens anledning taget den nyeste tabel fra Transparency International med, og Transparency International er jo den her – må man sige – internationalt anerkendte ngo, som hvert år udgiver et indeks over korruptionsniveauer i de forskellige lande. Jeg tror, at det er næsten 200 lande, der kategoriseres. Der kan man altså konstatere, at Danmark, Finland, Sverige og Holland er de eneste EU-lande, som rent faktisk befinder sig i top ti. Hvis man sådan skimmer ned over listen, kan man se, at Spanien ligger på plads nr. 25 lige efter Chile og Barbados. Malta indtager pladsen efter Qatar. Cypern, Ungarn, Italien har pladserne 39 og 41, delte pladser, efter så hæderlige stater som Forenede Arabiske Emirater og Domikanske Republik og landet Botswana. Sådan kan man altså fortsætte dernedad. Bedst, som man tror, man har ramt bunden, ser man pludselig Bulgarien på en 64. plads og Rumænien på en 69. plads, som endda i korruption overgår landene Tyrkiet, Colombia og Ghana. Derfor må man altså sige, at der i EU er meget, meget store forskelle i korruptionsniveau.

Korruption, hvad er så det? Er det noget ligegyldigt noget, eller har det betydning for straffetsplejen? Det har en helt afgørende betydning for os at se i Dansk Folkeparti, fordi det er et symbol på, hvordan disse samfund fungerer. Det er et symbol på, om det er retsstaten, der er det afgørende, eller om det er pengenes magt, der er det afgørende. Og man må bare konstatere, at hvis danske myndigheder i fremtiden er forpligtet til at medvirke til efterforskning af sa-

ger fra lande, der er mere korrupte end Botswana og Cuba, så er vi altså ilde stedt.

Helt galt går det så, når man i bemærkningerne kan læse, at man oven i købet forbyder, at de danske myndigheder må undersøge, om de sager, som vi så skal medvirke til at efterforske, holder vand. Det fremgår direkte af bemærkningerne i afsnit 1, punkt 1, nr. 1, at de danske myndigheder ikke må tage stilling til, om indhentelse af bevismateriale er nødvendig og proportional. Så en ting er, at vi nu forpligter os til at hjælpe nogle lande, som man ifølge internationale opgørelser må sige er dybt korrupte; vi er også påbudt at gøre det uden at stille nogen som helst spørgsmål til de almindelige retsgarantier i almindelige retssamfund.

Jeg vil sige, at sådan 14 dage efter at vi har hørt hele den frelste flok komme rendende og brokke sig over, at man ikke overholder netop proportionalitetshensynet og nødvendighedskriteriet, fordi vi administrativt udviser terrorister af landet, så virker det altså noget besynderligt, at man overhovedet ikke har nogen kritiske bemærkninger til, at vi nu faktisk helt sløjfer de her grundlæggende retsprincipper, når det kommer til samarbejdet i EU. Det virker noget hyklerisk, at når det kommer til beskyttelse af statens sikkerhed, når det kommer til spørgsmålet om at sende terrorister fra Tunesien tilbage, hvor de kommer fra, så de ikke sprænger danske tegnere eller det danske demokrati i luften, jamen så er det meget væsentligt at værne om deres retssikkerhed, det er meget væsentligt at sørge for, at der ikke bliver begået en uretfærdighed mod dem. Men når det kommer til regler fra EU, som direkte forbyder os at sikre de almindelige gældende retsprincipper, så er der ikke nogen af de frelste, som har kritiske bemærkninger.

Men vi i Dansk Folkeparti har kritiske bemærkninger. Vi synes ikke, at danske myndigheder skal være automatiske carte blanche-skribere over for alt, hvad der kommer fra Bulgarien, Rumænien, Grækenland, Cypern og andre steder. Vi synes i det mindste, at man i et samarbejde skal være kritisk også over for andre lande, som vi selvfølgelig på lige fod skal kunne samarbejde med. Samarbejde er ikke, at man lukker øjnene. Samarbejde er, at man kritiserer, når der er noget at kritisere. Det umuliggør det her forslag, og derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 15:52

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen.